

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/23/2025
Identifikačné číslo spisu: 3622200589
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Halušková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:3622200589.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenskej republiky, za ktorú koná Okresná prokuratúra Partizánske, Partizánske, Februárová 157, proti žalovanému P. A., narodenému XX. Q. XXXX, Ž. G. G. XX, o zaplatenie 10.901 eur, vedenom na bývalom Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4C/30/2022, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 09. septembra 2024 sp. zn. 17Co/44/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému voči žalobkyňi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. (Bývalý) Okresný súd Partizánske (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 10. januára 2023 č. k. 4C/30/2022-28 konanie v časti o zaplatenie 8.917 eur zastavil a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. V ten istý deň, 10. januára 2023, okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. 4C/30/2022 - 30, ktorým žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyňi sumu 1.984 eur alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na okresnom súde. Dňa 15. apríla 2024 Okresný súd Prievidza vydal uznesenie č. k. PE-4C/30/2022-95, ktorým vo výroku platobného rozkazu doplnil slová „ktorej prijímateľom je Okresný úrad Trenčín“.

1.2. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia získaného z nepoctivých zdrojov, a to trestnou činnosťou (nedovolené podnikanie) žalovaného, ku ktorej dochádzalo v období od 20. 04. 2018 do 27. 04. 2020. Súd prvej inštancie konanie zastavil podľa § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (skrátene „ZoKR“). Vychádzal z vyhlásenia konkurzu na žalovaného dňa 08. 01. 2020 a z toho, že pohľadávka 8.917 eur vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol konkurz vyhlásený, preto v tejto výške môže byť uspokojená podľa ust. § 166a ZoKR len v konkurze a konanie o nej bolo potrebné zastaviť. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), lebo žiadnej zo strán nebolo možné pričítať zavinenie na zastavení konania.

2. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 09. septembra 2024 sp. zn. 17Co/44/2024 (č. k. 17Co/44/2024-109) uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že konanie nemohlo byť zastavené, lebo žalobou uplatnené bezdôvodné obohatenie vzniklo až právoplatným odsúdením žalovaného (09. 06. 2021), teda po začatí konkurzu. Vychádzajúc z § 387 CSP, § 451 Občianskeho zákonníka, § 166a ods. 1 písm. a), § 167e ods. 1 ZoKR odvolací súd ako zásadnú otázku odvolacieho konania špecifikoval otázku okamihu vzniku bezdôvodného obohatenia získaného z nepoctivých zdrojov. Poukázal na závery odbornej literatúry ozrejmiac, že činnosť, ktorou došlo k bezdôvodnému obohateniu z nepoctivých zdrojov nemusí mať vždy charakter činnosti postihnuteľnej trestne; postačuje, ak nie je právnym poriadkom aprobovaná. Z toho vyvodil, že vznik bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v majetkovom prospechu získanom z nepoctivých zdrojov nie je viazaný na spáchanie trestnej činnosti, a toľž nie na odsúdenie páchatel'a. K bezdôvodnému obohateniu spočívajúcemu v prospechu z nepoctivých zdrojov dochádza už samotným prírastkom do majetkovej sféry toho, kto sa obohatil. Povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vznikla súčasne s takto vzniknutým bezdôvodným obohatením (§ 451 ods. 1 OZ). Následné trestné konanie a jeho výsledky nemali na uvedený okamih vzniku povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie žiaden vplyv.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dôvody pre uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP videla v nedostatočnom odôvodnení a arbitrárnosti uznesenia odvolacieho súdu v kontexte okamihu vzniku bezdôvodného obohatenia z nepoctivých zdrojov a účinkov konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného. Odvolací súd sa podľa žalobkyne s jej konkrétnymi argumentmi nevysporiadal buď vôbec, alebo o nich konal a rozhodol nepreskúmateľne. Vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) ako právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v doterajšej praxi dovolacieho súdu nebola riešená vymedzila otázku hmotnoprávneho posúdenia okamihu vzniku bezdôvodného obohatenia získaného z nepoctivých zdrojov.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b) CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania. S poukazom na uplatnené dovolacie dôvody sa bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) zaoberal najskôr prípustnosťou dovolania.

6. Vzhľadom na charakter dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (uznesenie o potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania) a dovolací dôvod uplatnený v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku dovolací súd aplikujúc § 421 ods. 2 a § 357 písm. a) CSP konštatuje, že dovolanie z tohto dovolacieho dôvodu nie je prípustné. Ustanovenie § 421 ods. 2 CSP výslovne vylučuje z dovolacieho prieskumu podľa § 421 ods. 1 CSP rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorými rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n); uznesenie o zastavení konania je uvedené v § 357 CSP pod písm. a). K argumentácii dovolateľky, že § 421 ods. 2 CSP je potrebné vykladať a aplikovať v užšom zmysle len na prípady rozhodnutí o zastavení konania pre nespĺnenie procesných podmienok dovolací súd udáva, že priestor pre možnosť takéhoto výkladu hypotéza § 421 ods. 2 CSP ani § 357 písm. a) CSP neposkytuje. Uznesenia uvedené v § 357 písm. a) - n) CSP sú procesnými rozhodnutiami odvolacieho súdu, vydanými bez vecného prejednávania sporu (v zmysle § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej), preto zákonodarca ich prieskum dovolacím súdom z hľadiska správnosti právneho posúdenia vylúčil. Iný výklad prípustnosti dovolania v tejto časti podľa dovolacieho súdu neumožňuje ani špecifikum posudzovaného sporu spočívajúce v tom, že k zastaveniu konania došlo naplniac literu *lex specialis*, ktorým je § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pod uznesenia o zastavení konania, proti ktorým je v zmysle § 357 písm. a) Civilného sporového poriadku ako všeobecného

procesného právneho predpisu prípustné odvolanie spadajú aj za použitia jazykového, logického aj teleologického výkladu všetky uznesenia o zastavení konania bez rozlíšenia dôvodu, pre ktorý a právnej normy, podľa ktorej k zastaveniu konania došlo. Ako príklad možno uviesť nielen späťvzatie žaloby, nedostatok procesných podmienok konania, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní po jeho prerušení, kedy k zastaveniu konania dochádza podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, ale aj nezaplatenie súdneho poplatku splatného podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, kedy je konanie zastavené podľa osobitnej právnej úpravy zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov (§ 10 ods. 1). Do tejto kategórie spadá aj § 167e ods. 1 ZoKR. Ak by chcel zákonodarca z odvolacieho prieskumu vylúčiť niektoré prípady zastavenia konania, bol by tak podľa názoru dovolacieho súdu výslovne urobil. Na neprípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia právnej normy nemôže nič zmeniť argumentácia dovolateľky, že v súčasnej právnej úprave absentuje výslovná úprava konkurzom nedotknutej pohľadávky a účinkov vyhlásenia konkurzu vo vzťahu k pohľadávke štátu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ani všeobecný záujem na vyriešení dovolateľkou nastolenej právnej otázky okamihu vzniku bezdôvodného obohatenia získaného z nepoctivých zdrojov neodôvodňuje zúženie výkladu kogentného ustanovenia § 421 ods. 2 CSP podľa návrhu dovolateľky. K zodpovedaniu uvedenej právnej otázky, pokiaľ bude v budúcnosti v dovolaní nastolená, môže dovolací súd pristúpiť vzhľadom na jej univerzálny charakter (v zmysle neviazanosti výlučne na konkurzné konanie) v inom dovolacom konaní v rámci sporu, konanie o ktorom nebude zastavené, ale spor bude rozhodnutý meritórne.

7. V prípade dovolateľkou uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, preto skúmal jeho dôvodnosť.

8. Podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Hlavným znakom charakterizujúcim procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP je nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9.2. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Dovolaťka tvrdila, že vada zmätočnosti spočíva v arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti a nedostatočnom odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu.

11. Ako vyplýva (aj) z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 245/2022 zo dňa 20. septembra 2022 „arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov sú najčastejšie dané rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať

mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 336/2019).“ O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj v prípade takej interpretácie a aplikácie právnej normy súdom, ktorá zásadne popiera účel a význam tejto právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Svojevôľa (arbitrárnosť) sa v zásade môže prejavovať vo dvoch podobách: ako procesná svojevôľa, teda hrubé alebo opakované porušenie zásadných ustanovení právnych predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, alebo ako hmotnoprávna (meritórna) svojevôľa, teda extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie veci a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi (II. ÚS 576/2012).

12. K námietkam dovolateľky týkajúcim sa nedostatočného odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu treba uviesť, že právo strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. K jeho naplneniu dochádza tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle. Povinnosťou súdu je svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP a § 393 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP; I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Všeobecný súd musí vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov/strán sporu (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Sériá A, č. 254-B, str. 49, § 30). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na ten, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko, Higgins c. Francúzsko).

13. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnení uznesení okresného aj odvolacieho súdu dovolací súd dospel k záveru, že uvedené kritériá riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia spĺňajú, preto ich nemožno považovať za neodôvodnené či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Ich argumentácia je koherentná a rozhodnutia konzistentné, logické a presvedčivé. Zvolené premisy aj závery, ku ktorým na ich základe súdy dospeli sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Súd v opravnom konaní musí zodpovedať iba tie námietky uvedené v opravnom prostriedku, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

14. Dovolateľka v dovolaní tvrdila, že sa odvolací súd nevysporiadal s jej tvrdením, že pred vydaním uznesenia o zastavení konania okresným súdom jej bolo znemožnené vyjadriť sa k veci. Podľa odvolacieho súdu nejde o relevantnú dovoláciu námietku, pretože možnosť vyjadriť sa k postupu okresného súdu, ktorý konanie ex offio zastavil, vrátane možnosti namietat nesprávnosť tohto postupu žalobkyňa využila v podobe podaného odvolania, o ktorom odvolací súd riadne rozhodol, keď potvrdil správnosť postupu okresného súdu a nebolo potrebné odpovedať na uvedený argument žalobkyne osobitným spôsobom. Dovolací súd dopĺňa, že postup okresného súdu neodporoval kontradiktórnosťou procesu ako uviedla žalobkyňa, pretože súd prvej inštancie aj odvolací súd aplikovali § 167e ods. 1 ZoKR po zistení, že na žalovaného bol dňa 08. 01. 2020 vyhlásený konkurz, čo je skutočnosť overiteľná z verejne dostupných registrov využívaných (aj) súdmi v konaniach predovšetkým za účelom zistenia, či sú splnené procesné podmienky konania, napr. či konanie nie je v dôsledku vyhlásenia konkurzu prerušené, alebo či oprávnenie konať pred súdmi neprešlo z úpadcu na správcu konkurznej podstaty.

15. Pre zastavenie konania bol kľúčový právny názor súdov nižších inštancií o tom, že ku vzniku bezdôvodného obohatenia z nepoctivého zdroja u žalovaného došlo pred právoplatným odsúdením v

trestnom konaní (09. 06. 2021), a to okamihom prijatia bezdôvodného obohatenia (ktoré podľa žalobkyne vznikalo v období od 20. 04. 2018 do 27. 04. 2020). Súdny vysvetlili, že konkurz bol na žalovaného vyhlásený dňa 08. 01. 2020, preto podľa citácie právnej normy všetky pohľadávky vzniknuté pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi, teda aj časť bezdôvodného obohatenia vo výške 8.917 eur, mohli byť v zmysle § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR uspokojené len v konkurze alebo splátkovom kalendárom. Dovolací súd poukazuje na to, že súčasťou rozhodnutia o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného (uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40Odk/940/2019 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 4/2020 zo dňa 08. 01. 2020, ktoré uvádza súd prvej inštancie v 2. odseku odôvodnenia svojho uznesenia) je aj výrok o jeho oddlžení. V zmysle § 166e ods. 1 ZoKR o oddlžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovom kalendárom. Podľa § 166e ods. 2 ZoKR oddlžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov. Z uvedeného je potom podľa dovolacieho súdu zrejmé, že neskoršie zrušenie konkurzu dňa 29. 02. 2020, na ktoré poukázala v dovolaní dovolateľka, nemohlo mať vplyv na právoplatnosť a účinky uznesenia o vyhlásení konkurzu. Vzhľadom na to nebolo potrebné, aby odvolací súd osobitne zaujal stanovisko k tvrdeniam o nemožnosti uplatnenia pohľadávky v konkurznom konaní z dôvodu, že vyšetrovanie trestnej činnosti žalovaného (vyžadujúce si istý čas) bolo začaté až 22. 02. 2021 a že uplatnenie pohľadávky nebolo možné pred právoplatným odsúdením žalovaného kvôli dodržaniu prezumpcie nevinu. S poukazom na súdmi nižších inštancií ustálený časový moment vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného (okamih prírastku do jeho majetkovej sféry) nebolo nutné, aby sa odvolací súd zaoberal argumentáciou žalobkyne o tom, že až rozsahom, sústavnosťou a cieľovou činnosťou smerom k dosiahnutiu zisku získala aktivita žalovaného status podnikania, na ktorý potreboval aj živnostenské oprávnenie, preto bol právnym dôvodom a základom žalobkyňou uplatneného nároku až záver trestného súdu, že konanie žalovaného bolo trestným činom a získané finančné prostriedky bezdôvodným obohatením z nepoctivých zdrojov. Vo vzťahu k predmetu konania (a skutočnosti, že žalovaný bol pri vyhlásení konkurzu oddlžený) bolo podľa dovolacieho súdu tiež nadbytočným, aby sa odvolací súd vysporiadal s absenciou právnej úpravy účinkov konkurzu a konkurzom nedotknutej pohľadávky vo vzťahu k pohľadávke z bezdôvodného obohatenia z nepoctivých zdrojov a v tomto kontexte s oprávnením štátu požadovať jej vydanie.

16. Dovolací súd rezultuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu v spojitosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie nie je arbitrárne ani ústavne neudržateľné, je odôvodnené dostatočne, zrozumiteľne a presvedčivo. Samotné rozhodnutie aj jeho odôvodnenie spoľahlivo odpovedajú na otázky podstatné pre výsledok sporu nevybočujúc z limitov spravodlivého procesu. Konajúce súdy sa vysporiadali so všetkými podstatnými dôvodmi namietanými žalobkyňou v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolaní, keď dovolateľka v dovolaní nepredložila argumentáciu spochybňujúcu nedostatok riadneho odôvodnenia uznesení súdov nižších inštancií. Dovolací súd pritom dáva do pozornosti, že je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP) a správnosť skutkových a právnych záverov pri dovolaní odôvodnenom nedostatkom riadneho odôvodnenia rozsudkov súdov nižších inštancií nepreskúmava.

17. Zhrnúc uvedené dovolací súd uzatvára, na základe dovolacích dôvodov uplatnených dovolateľkou, že nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, čo by zakladalo odmietnutie dovolania. Vzhľadom na súčasne uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v tvrdení existencie vady zmätočnosti, ktorá by bola porušením práva žalobkyne na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP), naplnenie ktorého ale dovolací súd nezistil, dovolací súd dovolanie ako celok podľa § 448 CSP zamietol.

18. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému dovolací súd voči žalobkyňi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovanému v dovolacom konaní nijaké trovy nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP).

19. O prijatí tohto uznesenia hlasoval senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.